

Overformynderiets Bestyrelse, at man ikke concentrerede Sikkerheden for meget paa eet Punkt og navnlig ikke for meget her i Kjøbenhavn, hvor de Umyndiges Sikkerhed kunde være udsat for ved en Ulykke at blive tilintetgjort. Derfor har man, hvad den nuværende Overformynder har udviklet paa Tryk, og hvad jeg ogsaa kan sige, at jeg har overbevist mig om, netop søgt at sprede Sikkerheden over hele Landet. Mangfoldige af de kjøbenhavnske Overformynderimidler ere allerede nu anbragte i Sjælland, og man kan dog vistnok være sikker paa, at det ikke vil blive anderledes i Fremtiden, og det saa meget mere, som jo Udkastet udtrykkeligt har paalagt Overformynderibestyrelsen saavidt muligt at lade Kaanene tilflyde de enkelte Egne i Forhold til, som der er indkommet Capitaler derfra. Det er jo Noget, som findes udtalt i Slutningen af § 8 første Stykke, og der er jo yderligere til Betryggelse for, at dette steer, i § 9 andet Stykke blevet befalet, at „Dpgjørelsen fra Overformynderiet skal være indrettet saaledes, at det tillige deraf kan sees, hvorledes det i § 8 første Stykke næstsidste Punktum givne Bud er efterkommet“. Dertil kommer jo endelig, at den hele Indretning med locale Kaanebestyrelser netop i høi Grad er beregnet paa at fremme dette samme Hensyns Fyldestgjørelse. De ærede Herrer ville jo ogsaa nok see, at dersom man ikke kunde have Tillid til, at et saadant Hensyn blev taget, kunde man virkelig heller ikke være sikker i saa Henseende ved, at der blev oprettet to Overformynderier; thi hvorledes kunde man have tilstrækkelig Tillid til, at den Overformynder, som sad i Viborg, vilde tage tilbørligt Hensyn ikke blot til Viborg og den nærmest omliggende Egn, men ogsaa til det øvrige Sjælland? Har man ingen Tillid til, at Overformynderibestyrelsen i Kjøbenhavn i tilstrækkelig Grad vil lade Sjælland drage Fordeel af de Capitaler, den har at udlaane, er der heller ingen Grund til at troe, at den Mand, der sidder i Viborg, vil fordele de derværende Midler paa en retfærdig og billig Maade over hele Sjælland. Jeg kan der-

for ikke troe Andet, end at dette Hensyn faaer saa megen Fyldestgjørelse i Udkastet, som det overhovedet taget bør have. Hvad dernæst angaaer et andet Punkt, nemlig Hensynet til Befolkningens Afgang til Overformynderibestyrelsen, saa er det jo Noget, som allerede er blevet belyst af flere ærede Talere, og som jeg altsaa ikke behøver at opholde mig ved. Det er en Betragtning, som af sig selv er indlysende, og som utallige Gange er gjort gjældende ved denne Sags Behandling, at for den aldeles overveiende Deel af Befolkningen i Sjælland vil Viborg være ligesaa fjern som Kjøbenhavn. Det er Noget, som i sig selv er ganske indlysende, at enten man har eet eller to Overformynderier, vil i denne Henseende Intet gjøre. Jeg kan forstaae et Angreb paa Udkastet fra deres Side, som fortrinsviis stræbe efter en local Indretning af Overformynderivæsenet; men jeg kan ikke forstaae det fra det Synspunkt at paastaae, at to Overformynderier skulde i denne Henseende være væsentligt at foretrække for eet Overformynderi. Nei, mine Herrer, vi maae jo haabe, at vi ved de forskjellige Midler, som Udkastet i saa Henseende har bragt i Forslag, tilstrækkeligt ville have sørget for at staffe Befolkningen den behørigethed i Afgang til Overformynderiet. Jeg sigter herved til de Bestemmelser i Udkastet, som gaae ud paa, at Indbetaling af Capitaler og Renter fra Debitorer til Overformynderiet kan stee paa stedlige Indbetalingssteder, at Udbetaling af Capitaler og Renter til Bærgerne kan stee paa stedlige Udbetalingssteder, at Relaxationer afgjøres af Kaanebestyrelserne i Forening med Overformynderen, saaledes at altsaa den Paagjældende, der ønsker en Relaxation, kan henvende sig til vedkommende Kaanebestyrelse, der da besørger det videre Fornødne ved Correspondance med Overformynderen. Ved disse Midler maa man haabe, at man har afhjulpet de Mangler, der nægtelig altid flæbe ved en saadan Centralisation af Bestyrelsen. Naar det ærede Medlem navnlig fremhævede, at Forbindelsen mellem Sjælland og Derne til